

kretnih primerov je v našem trdnem prepričanju, da so antični primeri retoričnih vaj lahko tudi danes povsem aktualni (če na tem mestu nekoliko v ozadje postavimo običajno stališče o kulturno-civilizacijski vlogi antičnih besedil), da lahko še vedno neposredno nagovorijo trenutne družbeno kulturne pojave in da jih je obenem mogoče uspešno s-postaviti s sodobnim diskurzom tudi na ravni jezikovnih izbir.

Govorniške predvaje v obliki, kot jih predstavljamo, so v slovenskem prostoru morda nekaj novega in/ali nenavadnega, toda poudariti moramo, da so bila (in so v veliki meri še vedno) tako *progymnasmata* kot tudi *declamationes* ali govorne deklamacije (kot njihove naslednice v antični izobraževalni vertikali) sestavni del zahodno evropske tradicije izobraževanja. Njihova dobra lastnost je, kot bomo podrobneje prikazali v nadaljevanju, izjemna strukturiranost v obliki zelo eksplicitnih navodil. Obenem predstavljajo progimnazmi naravno zaporedje vaj iz branja, pisanja in govornega nastopanja, postopoma pa si sledijo tudi po stopnji zahtevnosti. Zato v svetu še vedno veljajo za zelo učinkovite vaje, s pomočjo katerih je mogoče uspešno razvijati besedne spretnosti v najširšem pomenu.